

Európai Unió – Történet, szervezet, működés

Geomédia Szakkönyvek, 2002

Megyünk az Unióba. Minden segítség jól jön, hogy minél tisztábban lássuk, milyen ott és mi vár ott reánk. Ilyen segítséget kínál ez a könyv azzal, hogy bemutatja a nagy integráció rendszerét, működését.

Jó nekünk belépni az Európai Unióba? Elvileg egészen egyszerű felmérni, hogy mivel kell majd ott együtt élnünk: csak igen alaposan elemezni kell az Unió belső szabályozásának teljes joganyagát, hozzá még a jogérvényesítés útjait, módjait, és már látjuk is, hogy milyen lesz az új játéktérünk, mire támaszkodhatunk, és mihez kell alkalmazkodnunk. Technikailag ugyan ez igencsak nagy, a legtöbbünk erejét messze meghaladó feladat, azonban a lényeg mindenképpen a részletekben rejlik. Már most is mind gyakrabban szerepel honi szabályaink megváltoztatásának indokaként, olykor kellemetlen következményekkel is járó döntések magyarázataként, hogy ezt kívánják meg az Unió szabályai – legyen szó az agrárium szereplőinek támogatásáról, vagy éppen a közétkeztetés, vendéglátóipar ételmaradékainak megsemmisítéséről. A gazdasági verseny tisztaságának megőrzése is világos, szép elv. A nagy

kérdés csupán az, hogy a hozzá tartozó szabályozás szükségszerű betartása megnehezíti-e, s ha igen, mennyiben, cégeink boldogulását az egységesült piacon. Mindenesetre a részletek logikáját csak akkor értjük, ha jól átlátjuk a rendszer egészét, felépítésének, működésének fő vonalait – ez utóbbiakról ad képet e könyv.

„A nagy kérdés csupán az, hogy a hozzá tartozó szabályozás szükségszerű betartása megnehezíti-e, s ha igen, mennyiben, cégeink boldogulását az egységesült piacon.”

Történelmi távlatban a csatlakozásnak valószínűleg tényleg nincs elfogadható alternatívája. A mindinkább formálódni látszó új geopolitikai erőter kevés jót ígér a kicsiny kívülállóknak. Tehát tudjuk, hogy nem látszik jobb út, és ezzel tudjuk, hogy merre kell mennünk, hová kell állnunk a geopolitikai szövetségek újjáformálódó rendszerében. A mai nagy kérdés az, hogy milyen gyorsan tudjuk kitanulni az új rendszert, az új szabályokat, amelyekhez alkalmazkodnunk kell, és hogyan tudunk a lehető leggyorsabban elérni odáig, hogy többé ne a vidékről jött, sze-

gény rokon legyünk a gazdag családban.

Egészen biztos, hogy a csatlakozás utáni időszak jelentős átrendeződéseket hoz majd mindannyiunk életében. Új lehetőségek nyílnak meg, a jelenlegiek egy része pedig beszűkül vagy elvész, új kihívásoknak és kényszereknek kell megfelelnünk. Be kell

illeszkednünk egy közösségbe, ahol a szabályokat nálunk erősebbek hozzák. Egy ideig mind gyakrabban szembesülünk majd azzal, hogy kényszerűen fel kell hagynunk addig követett – nem feltétlenül helyes – gyakorlatokkal, mert az Unió szabályai nem engedik azokat. Tény, hogy e tilalmak a köz javát szolgálják, legalább is elvileg, s e kényszerű intézkedések nagy részét előbb-utóbb magunktól, a saját érdekünkben is meg kellene tennünk, ez azonban nem változtat azon, hogy ez az új igazodás olykor igencsak megéretté lesz. Fejlesztési elmar-

dásaink sora évszázadok óta halmozódik. Eddig nagyrészt megtehettük, hogy azt mondjuk: baj, baj, de ha nincs pénzünk az orvoslására, az a mi bajunk, a mi ügyünk – a csatlakozással azonban alkalmazkodnunk kell a közös normákhoz, bármilyen nehézségeket is ró ez reánk.

Mind a lakosság, mind a hazai cégek körében sokan lesznek, akik számára a csatlakozás mérlege kezdettől fogva pozitív, akár nagyon pozitív is lesz. Elkerülhetetlen ugyanakkor, hogy az átrendeződés időszakának vesztesei is legyenek. És biztosan vesztesek lesznek azok, akik nem igyekeznek eleve minél jobban felkészülni

a változásokra, kitanulni az eljövendő szép új világ sajátosságait, lényegét, játékszabályait.

Intelligens ember, intelligens cég, ha az őt környező viszonyok, körülmények változásával kell szembenéznie, igyekszik mielőbb felmérni az új helyzetet, első lépésként pedig ehhez megismerni annak rendszerét, intézményi struktúráját. Aki sikeres akar lenni a csatlakozással eljövő szép új világban, annak mindenekelőtt ki kell ismernie azt, hogy erre építesse a stratégiáját. Ehhez, az alapok megismeréséhez és megértéséhez szolgálhat első, igen alapos átfogó bevezetőként ez a könyv. Éppen erre a célra alkották

meg. Választ ad az Európai Unióra vonatkozó leggyakoribb kérdésekre, és segít megérteni a vele, különösen pedig az intézményrendszerével és a szabályozásával kapcsolatos fogalmakat, tényeket. Létrehozása bizonyos értelemben ennek a világnak a filozófiáját tükrözi: segítünk neked, hogy segíthess magadon, és ne másokat hibáztass, ha ezt elmulasztod. A benne található tájékoztatás és útmutatás kiváló minőségére és megbízhatóságára pedig kétséget kizáró garancia, hogy eredetijét a világhírű *The Economist* adta ki.

Osman Péter

Luciano Garibaldi

Nézz vissza haraggal

A háborúk százada
Officina '96 Kiadó

Megyünk az Unióba. Senki sem tudhatja – sem ők, sem mi – pontosan, hogy mi mindent hoz ez nekünk, segítséget, könnyebbséget, nehézséget. Tudjuk, hogy nehéz időkben csatlakozunk, recesszió kísértete jár a világgazdaságban. Ha akarnák, sem tudnák olyan bőkezűen adni a támogatást az újonnan jövőknek, amint adták korábban az akkoriaknak. És a mai geopolitikai viszonyok is jóval kevésbé értékelik fel a beállást, mint a hajdani, kétpólusú világban.

A csatlakozásnak mindenképpen vannak elvitathatatlan nagy

pozitívumai. Biztosak lehetünk abban, hogy néhány évtized múltán az akkori utódaink helyeselni fogják, hogy tagjává tettük őket a közösségnek. És bizonyosnak ígérkezik, hogy a csatlakozással megszabadulunk egy lappangó rémtől, a helyi háborúk veszélyétől. Igazából ugyan most sem hiszszük, hogy a háború velünk is megtörténhet, de hát azt sem hitük volna, hogy a XX. század végén Európa közepén évekig lángolhatnak helyi háborúk. Megtörtént, és bizonyára sokakban idézte fel az első világháború utáni hí-

res mondást: „csak háború ne legyen”.

Természetünk jótéteménye, hogy hajlamosak vagyunk felejteni a rosszat. És van abban igazság, hogy aki nem ismeri a múltat, az arra íteltetett, hogy megismételje annak hibáit.

Ágyúk torka bömböl az éjben, Villog köröttünk puskatűz, Millió ember vad gomolyban Vak gyűlölettel összetűz. Harcol kelet, nyugat, dél, észak, Vonaglik az egész világ És vérrel festett kép mutatja A legnagyobb világcsatát. (Barabás Ábel)